

زنده باد هشت مارس روز جهانی زن!

روز جهانی زن فرصتی است تا ما بار دیگر خواست بسیار انسانی و بر حق برابری زن و مرد را با تمام قوا فریاد بزنییم، بی پروا در خیابانها و میداین حضور بهم رسانیم و تا بر چیدن این نظم ناعادلانه از پای ننشینیم. همین چندی پیش مردم مبارز و نستوه مصر و تونس در مدت فقط چند روز دو تن از قدرتمندترین و بیرحمترین دیکتاتورها را به زیر کشیدند، گرچه مردم این دو کشور هنوز تمام خواسته‌هایشان را بدست نیاورده‌اند، اما آنها خود مزه شیرین آزادی و پیروزی را چشیدند و جرقه‌ای از نور امید و ایمان به رهایی را بعد از مدتها بر سراسر دنیا افکندند.

در ایران در سی و دو سال گذشته مبارزات فراوانی علیه جمهوری اسلامی و تمامی نموده‌های ضد بشری آن از جمله ستمکشی زنان صورت گرفته است. اما اکنون زمان آن رسیده است که این مبارزات وارد مسیر واحد و مشخصی شود که ما را هر چه سریعتر به پیروزی نزدیک کند. اکنون زمان آن رسیده است که جنبش دمکراسی خواهی در ایران بند ناف خود را با هژمونی اسلامی آن ببرد و با جنبش حق طلبانه زنان و جنبش رهایی از ستم ملی ملیتهای ساکن ایران و جنبش عدالتخواهی اجتماعی خود را

عجین و هماهنگ کند تا با به میدان آوردن این نیروی عظیم بنیاد این نظام ضد انسانی را بر کند. جنبش زنان ایران بنا به ماهیت دمکراتیک و مترقی خود نمیتواند جنبشی متأثر از مذهبیین، اصلاح طلبان حکومتی و سازشکارانی باشد که بعد از اینهمه سال هنوز مردم را دعوت به شعار الله اکبر میکنند. جنبش برابری طلبانه زنان میتواند و باید همگام با جنبش کارگران و تهیدستان، جنبش ملیتهای تحت ستم و جنبشهای اصیل دمکراسی خواهی پیش رود.

جنبش زنان در ایران جنبشی علیه آپارتاید جنسی، علیه اذیت و آزار زنان و کودکان، علیه قتلهای ناموسی و همه مظاهر ناموس پرستی و در یک کلام جنبشی برای بازگرداندن احترام انسانی به این نیمه دیگر بشریت است.

در کردستان گذشته از همه ستمها و نابرابریهای عمیق اجتماعی که در سراسر ایران گسترده است، ستم ملی بیرحمانه و آزار دهنده‌ای نیز بطور روزافزون در جریان است که خود تبدیل به مبنایی برای ستمکشی زنان شده است. در برابر اما همین زنان با وجود محدودیتهای فراوان سر بلند کرده و ندای آزادیخواهی سر داده‌اند. از همان روزهای اول لشکرکشی خمینی به کردستان، تشکلهای مستقل زنان در شهرهای مختلف کردستان شکل گرفت و هنگامیکه بعد از حدود دو سال جمهوری اسلامی به کمک ارتش و پاسداران توانست سایه سیاه خود را بر شهرهای کردستان بگستراند و وجود هر نوع تشکل دمکراتیک و مستقلی را بشدت ممنوع کند، بخشی از فعالین جنبش نوپای زنان کرد نتوانستند در شهرها بمانند و ادامه مبارزات خود را در صفوف پیشمرگان پیش بردند. سرکوب جمهوری اسلامی همواره در کردستان بسیار خشن‌تر و وحشیانه‌تر بوده است. همین چند ماه پیش بود که شیرین علم هولی زن مبارز کرد به جرم فعالیت سیاسی در تهران به دار آویخته شد.

در سالهای اخیر در اغلب شهرهای کردستان، فعالین زنان دست به ایجاد تشکلهای مستقلی زده‌اند که با امکانات اندک در حال فعالیت هستند اما بدلیل فضای پلیسی و جو اعدام، خواستههای سیاسی و صنفی زنان کردستان کمتر مجال ظهور و بیان پیدا کرده‌اند. در خارج کشور گذشته از زنان فعال در احزاب سیاسی، دهها تشکل مستقل زنان کردستان ایران برای امر رهایی زنان فعالیت میکنند. در حال حاضر وظیفه عاجل فعالین جنبش زنان در کردستان آماده کردن پلاتفرمی روشن و شفاف و همه‌جانبه برای بیان صریح خواستههای زنان کردستان است. پلاتفرمی از آنگونه که بتواند درکی روشن از راه چاره مصائب گریبانگیر زنان را در میان توده زنان بوجود بیاورد و موجب به حرکت در آوردن آنان گردد. جمهوری اسلامی رژیم رفتنی است و در فردای سرنگونی این رژیم همه اقشار و طبقات اجتماعی و همه احزاب و جریانات سیاسی تلاش میکنند که بیشترین سهم را از آن خود کنند. ما زنان نیز تنها با در دست داشتن شعارها و خواستههای روشن و با اراده و عزم استوار میتوانیم خواست برابری زن و مرد را به کرسی بنشانیم و فرهنگ مردسالار حاکم را وادار به عقب نشینی کنیم.

در پایان از صمیم قلب فرا رسیدن این روز تاریخی و بسیار با ارزش برای جنبش زنان را در یکصدمین سال فرارسیدن آن به همه زنان رنج دیده در سراسر جهان، زنان ایرانی و زنان کرد تبریک بگویم.